

IFRIC Тумачење 16

Хеџинг нето инвестиција у иностраном пословању

Референце

- IAS 8 *Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених процена и грешке,*
- IAS 21 *Ефекти промена курсева страних валута,*
- IAS 39 *Финансијски инструменти: признавање и одмеравање.*

Историјат

1 Многи извештајни ентитети имају инвестиције у иностраном пословању (према дефиницији из IAS 21, параграф 8). Инострано пословање може се обављати преко зависних ентитета, придружених ентитета, заједничких подухвата или огранака. IAS 21 захтева да ентитет одреди за функционалну валуту сваке од својих пословних операција валуту примарног економског окружења те операције. Приликом превођења резултата и финансијске позиције иностраног пословања у валуту за презентацију, од ентитета се тражи да призна курсне разлике у укупном осталом резултату док не отуђи инострано пословање.

2 Рачуноводство хеџинга за ризик стране валуте до кога долази због нето инвестиције у иностраном пословању примењује се само ако је нето имовина тог иностраног пословања укључена у финансијске извештаје. Ставка која се хеџингом штити од ризика стране валуте до кога долази због нето инвестиције у иностраном пословању представља износ нето имовине једнак или мањи од књиговодствене вредности нето имовине у иностраном пословању.

3 IAS 39 захтева означавање прикладне ставке хеџинга и прикладних инструмената хеџинга у односу рачуноводства хеџинга. Ако постоји означени однос хеџинга, у случају хеџинга нето инвестиције, добитак или губитак од инструмента хеџинга за који је установљено да представља ефективан хеџинг нето инвестиције признаје се као део укупног осталог резултата и укључује се заједно са курсним разликама до којих долази приликом превођења резултата и финансијске позиције иностраног пословања.

4 Ентитет који је веома ангажован у иностраном пословању може да буде изложен великом броју курсних ризика. Ово Тумачење пружа упутства о препознавању ризика стране валуте који се квалификују за предмет хеџинга нето инвестиције у иностраном пословању.

5 IAS 39 омогућава ентитету да означи финансијски инструмент који може бити дериватни или недериватни (или може да представља комбинацију дериватног и недериватног финансијског инструмента) као инструмент хеџинга за заштиту од ризика стране валуте. Ово Тумачење пружа упутство о томе где се унутар групе могу држати инструменти хеџинга који представљају хеџинг иностраног пословања, како би се квалификовали за рачуноводство хеџинга.

6 IAS 21 и IAS 39 захтевају да се кумулативни износи који су признати у оквиру укупног осталог резултата, везани за курсне разлике до којих долази приликом превођења резултата и финансијске позиције иностраног пословања, као и за добитке и губитке од инструмента хеџинга за који се утврди да представља ефективан хеџинг нето инвестиције, рекласификују из капитала у биланс успеха као рекласификационо кориговање, пошто матични ентитет отуђи инострано пословање. Ово Тумачење пружа упутства о томе како ентитет треба да одреди износе које треба рекласификовати из капитала у биланс успеха за инструмент хеџинга као и за ставку хеџинга.

Делокруг

7 Ово Тумачење се односи на ентитет који подвргава хеџингу курсни ризик до кога долази због нето инвестиције у иностраном пословању, и који жели да се квалификује за рачуноводство хеџинга у складу са IAS 39. Ради једноставности, у овом Тумачењу се такав ентитет назива матичним ентитетом, а његови финансијски извештаји у које је укључена нето имовина иностраног пословања називају се консолидованим финансијским извештајима. Референце које се односе на матичне ентитете подједнако се примењују на све ентитете који имају нето инвестиције у иностраном пословању, било да се ради о заједничком подухвату, придруженом ентитету или филијали.

8 Ово Тумачење односи се само на хеџинг нето инвестиција у иностраном пословању; не треба га примењивати по аналогiji на остале врсте рачуноводства хеџинга.

Предмет

9 Инвестиције у иностраном пословању може да непосредно држи матични ентитет, или посредно једно или више зависних предузећа. Предмети којима се бави ово Тумачење јесу:

(а) *природа ризика који је предмет хеџинга и износ ставке хеџинга за коју се може означити однос хеџинга:*

(i) да ли матични ентитет може да значи као ризик који је предмет хеџинга само оне курсне разлике које настају из разлике између функционалне валуте матичног ентитета и његовог иностраног пословања, или може да тако значи и разлике до којих долази због разлике између валуте за презентацију у финансијским извештајима матичног ентитета и функционалне валуте његовог иностраног пословања;

(ii) ако матични ентитет држи инострану пословну операцију посредно, да ли ризик који је предмет хеџинга укључује само курсне разлике до којих долази због разлике у функционалним валутама између иностраног пословања и његовог непосредног матичног ентитета, или ризик који је предмет хеџинга може да обухвата и све оне курсне разлике између функционалних валута иностраног пословања и посредног или крајњег матичног ентитета (то јест, да ли чињеница да се нето инвестиција у иностраном пословању држи кроз посредни матични ентитет утиче на економски ризик за крајњи матични ентитет).

(б) *где се у групи може држати инструмент хеџинга:*

(i) да ли се однос који се може квалификовати као однос рачуноводства хеџинга може успоставити искључиво ако нето инвестицији припада инструмент хеџинга, или ако било који ентитет у групи, без обзира на функционалну валуту, може да држи инструмент хеџинга;

(ii) да ли природа инструмента хеџинга (да ли је дериватни или недериватни) или метод консолидације утиче на процену ефективности хеџинга.

(ц) *које износе треба рекласификовати из капитала у биланс успеха као класификациона кориговања за отуђење иностраног пословања:*

(i) када се отуђи инострано пословање које је било заштићено хеџингом, оно што остане од резерви по основу курсних разлика матичног ентитета у вези са инструментом хеџинга и у вези са тим иностраним пословањем треба да се рекласификује из капитала у биланс успеха у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета;

(ii) да ли метод консолидације утиче на одређивање износа који треба да се рекласификује из капитала у биланс успеха.

Консензус

Природа ризика који је предмет хеџинга и износ ставке хеџинга за које се може означити однос хеџинга

10 Рачуноводство хеџинга односи се само на курсне разлике које настају између функционалне валуте иностраног пословања и функционалне валуте матичног ентитета.

11 При хеџингу ризика стране валуте који настају због нето инвестиције у инострано пословање, ставка хеџинга може бити износ нето имовине који је једнак или мањи од књиговодствене вредности нето имовине иностраног пословања у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета. Књиговодствени износ нето имовине иностраног пословања који се може означити као ставка хеџинга у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета зависи од тога да ли је неки матични ентитет нижег ранга у иностраном пословању применио рачуноводство хеџинга на целину или део нето имовине тог иностраног пословања и да ли је рачуноводство хеџинга примењено и у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета.

12 Ризик који је предмет хеџинга може се означити као изложеност курсном ризику који настаје из разлика између функционалне валуте иностраног пословања и функционалне валуте било којег од матичних ентитета (непосредног, посредног или крајњег матичног ентитета) тог иностраног пословања. Чињеница да се нето инвестиција држи путем посредног матичног ентитета утиче на природу економског ризика који настаје због изложености крајњег матичног ентитета курсном ризику.

13 Изложеност курсном ризику који настаје због нето инвестиције у инострано пословање може да се квалификује за рачуноводство хеџинга само једном у консолидованим финансијским извештајима. Дакле, ако се иста нето имовина иностраног пословања штити хеџингом од стране више матичних ентитета унутар групе (на пример, и од стране директног и од стране индиректног матичног ентитета) због истог ризика, само ће један однос хеџинга моћи да се квалификује за рачуноводство хеџинга у консолидованим финансијским извештајима крајњег матичног ентитета. Однос хеџинга који значи један матични ентитет у својим консолидованим финансијским извештајима не мора да се одржи од стране неког матичног ентитета вишег ранга. Међутим, ако га не одржи неки матични ентитет вишег ранга, рачуноводство хеџинга које је применио матични ентитет нижег ранга мора се сторнирати пре него што се призна рачуноводство хеџинга матичног ентитета вишег ранга.

Где се може држати инструмент хеџинга

14 Дериватни или недериватни инструмент (или комбинација дериватних и недериватних инструмената) може се означити као инструмент хеџинга у оквиру хеџинга нето инвестиције у инострано пословање. Инструмент (и) хеџинга може (могу) се држати од стране било ког ентитета или више ентитета унутар групе (сем уколико је само инострано пословање заштићено хеџингом), догод су испуњени услови из IAS 39 везани за означавање, документовање и ефективност хеџинга нето инвестиције. Посебно је важно да се обезбеди јасна документација о стратегији хеџинга групе, због могућности да се појаве различита означавања на различитим нивоима унутар групе.

15 У сврху процене ефективности, промена вредности инструмента хеџинга у односу на курсни ризик рачуна се према функционалној валути матичног ентитета, у односу на коју се мери ризик који је предмет хеџинга, у складу са документацијом рачуноводства хеџинга. Зависно од тога где се држи инструмент хеџинга, у одсуству рачуноводства хеџинга, укупна промена вредности може се признати у билансу успеха, у свеобухватном приходу, или и једно и друго. Међутим, на процену ефективности не утиче то да ли се промена вредности инструмента хеџинга признаје у билансу успеха или у укупном осталом резултату. Као део примене рачуноводства хеџинга, укупни ефективни део промене укључен је у укупном осталом резултату. На оцену ефективности не утиче ни то да ли је инструмент хеџинга дериватни или недериватни, као ни избор метода консолидовања.

Отуђење иностраног пословања заштићеног хеџингом

16 Пошто се отуђи инострано пословање које је било заштићено хеџингом, износ који се рекласификује у биланс успеха из резерви по основу курсних разлика у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета у вези са инструментом хеџинга представља износ који је потребно идентификовати, према IAS 39, параграф 102. Тај износ представља кумулативни добитак или губитак на инструменту хеџинга за који је утврђено да представља ефективан хеџинг.

17 Износ који се рекласификује у биланс успеха из резерви по основу курсних разлика у консолидованим финансијским извештајима матичног ентитета у вези са нето инвестицијом у инострано пословање у складу са IAS 21, параграф 48, представља износ укључен у резерви по основу курсних разлика тог матичног ентитета у вези са тим иностраним пословањем. У консолидованим финансијским извештајима крајњег матичног ентитета, метод консолидовања не утиче на укупни нето износ признат као део резерви по основу курсних разлика у вези са целокупним иностраним пословањем. Међутим, то да ли крајњи матични ентитет користи директни или постепени метод консолидовања^a може да утиче на износ који се укључује у његове резерве по основу курсних разлика у вези са појединачном иностраним пословном операцијом. Примена постепеног метода консолидовања може да доведе до тога да износ рекласификован у биланс успеха буде другачији од износа којим се одређивала ефективност хеџинга. Таква разлика може се елиминисати утврђивањем износа везаног за инострано пословање који би се појавио да је коришћен директни метод консолидовања. Ово кориговање није обавезно према IAS 21. Ипак, у питању је рачуноводствена политика коју треба следити доследно по питању свих нето инвестиција.

Датум ступања на снагу

18 Ентитет треба да примењује ово Тумачење на годишње периоде који почињу најраније 1. октобра 2008. Ранија примена је дозвољена. Ако ентитет примени ово Тумачење на период који почиње пре 1. октобра 2008, треба ту чињеницу да обелодани.

Прелазни период

19 IAS 8 одређује како ентитет треба да примени промену рачуноводствене политике до које долази због почетне примене неког од Тумачења. Ентитет није обавезан да се придржава тих захтева када први пут примењује Тумачење. Ако је ентитет означио инструмент хеџинга као хеџинг нето инвестиције али тај хеџинг не испуњава услове који су у овом Тумачењу наведени за рачуноводство хеџинга, ентитет треба да примени IAS 29 како би проспективно прекинуо рачуноводство хеџинга.

Прилог

Упутство за примену

Овај Прилог представља саставни део Тумачења.

AG1 Овај прилог илуструје примену овог Тумачења на корпоративној структури која је представљена у наставку. У сваком од случајева, описани односи хеџинга би се тестирали на ефективност у складу са IAS 39, мада то тестирање није предмет излагања овог прилога. Матични ентитет, као крајњи матични ентитет, презентује своје консолидоване финансијске извештаје у еврима (EUR) као функционалној валути. Сваки од зависних ентитета је у потпуном власништву. Нето инвестиција Матичног ентитета у Зависно предузеће Б (чија је функционална валута фунта стерлинга (GBP)) у вредности од 500 милиона фунти обухвата износ од 159 милиона фунти, који је еквивалентан нето инвестицији Зависног ентитета Б у Зависни ентитет Ц (функционална валута амерички долар (USD)) у вредности од 300 милиона америчких долара. Другим речима, нето имовина Зависног ентитета Б, сем његове инвестиције у Зависни ентитет Ц, износи 341 милион фунти.

Природа ризика који је предмет хеџинга и за који се може означити однос хеџинга (параграфи 10–13)

AG2 Матични ентитет може да заштити хеџингом своје нето инвестиције у сваком од зависних ентитета – А, Б и Ц – од курсног ризика до ког долази због разлика између њихових функционалних валута (јапански јен (JPY), фунта стерлинга и амерички долар) и евра. Сем тога, Матични ентитет може да заштити хеџингом курсни ризик долар/фунта између функционалних валута Зависног ентитета Б и Зависног ентитета Ц. У својим консолидованим финансијским извештајима, Зависни ентитет Б може да заштити хеџингом своју нето инвестицију у Зависни ентитет Ц од курсног ризика до кога долази између функционалних валута – америчког долара и фунте стерлинга. У следећим примерима, означени ризик је ризик промптног девизног курса, пошто инструменти хеџинга нису деривати. Да су инструменти хеџинга термински уговори, Матични ентитет би могао да означи термински девизни ризик.

Износ ставке хеџинга за који се може означити однос хеџинга (параграфи 10–13)

AG3 Матични ентитет жели да од ризика стране валуте заштити хеџингом своју нето инвестицију у Зависни ентитет Ц. Претпоставимо да Зависни ентитет А има екстерну позајмицу од 300 милиона америчких долара. Нето имовина Зависног ентитета А на почетку извештајног периода је 400 милијарди јена, укључујући доходак од екстерне позајмице у износу од 300 милиона америчких долара.

AG4 Ставка хеџинга може да представља износ нето имовине једнак или нижи од књиговодственог износа нето инвестиције Матичног ентитета у Зависни ентитет Ц (300 милиона америчких долара) у његовим консолидованим финансијским извештајима. У својим консолидованим финансијским извештајима, Матични ентитет може да означи екстерну позајмицу Зависног ентитета А од 300 милиона америчких долара као хеџинг од ризика промптног курса између евра и америчког долара, везан за нето инвестицију у нето имовину Зависног ентитета Ц у износу од 300 милиона америчких долара. У овом случају, и курсна разлика између евра и америчког долара за екстерну позајмицу Зависног ентитета А у износу од 300 милиона долара, и курсна разлика између евра и америчког долара за нето инвестицију у Зависни ентитет Ц у износу од 300 милиона долара, укључени су у резерве по основу курсних разлика у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета после примене рачуноводства хеџинга.

AG5 У одсуству рачуноводства хеџинга, укупна курсна разлика између долара и евра за екстерну позајмицу Зависног ентитета А у износу од 300 милиона долара била би призната у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета на следећи начин:

- промена промптног девизног курса америчког долара и јена, преведена у евро, у оквиру биланса успеха;
- промена промптног девизног курса јапанског јена и евра, у оквиру укупног осталог резултата.

Уместо означавања из параграфа AG4, Матични ентитет може да у својим консолидованим финансијским извештајима означи екстерну позајмицу Зависног ентитета А од 300 милиона долара као хеџинг за заштиту од ризика промптног девизног курса између британске фунте и америчког долара, између Зависног ентитета А и Зависног ентитета Б. У овом случају, укупна курсна разлика између долара и евра за екстерну позајмицу Зависног ентитета А од 300 милиона долара била би уместо тога призната у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета на следећи начин:

- промена промптног девизног курса британске фунте и америчког долара, у оквиру резерви по основу курсних разлика везаних за Зависни ентитет Ц;
- промена промптног девизног курса британске фунте и јапанског јена, преведена у евро, у оквиру биланса успеха; и

- промена промптног девизног курса јапанског јена и евра, у оквиру укупног осталог резултата.

AG6 Матични ентитет не може у својим консолидованим финансијским извештајима да означи екстерну позајмицу Зависног ентитета А од 300 милиона долара као хеџинг за заштиту од ризика промптног девизног курса евра и америчког долара, и истовремено од ризика промптног девизног курса између британске фунте и америчког долара. Један инструмент хеџинга може се користити за хеџинг истог означеног ризика само једном. Зависни ентитет Б не може да примени рачуноводство хеџинга у својим консолидованим финансијским извештајима пошто се инструмент хеџинга држи ван групе коју чине Зависни ентитет Б и Зависни ентитет Ц.

Где се унутар групе могу држати инструменти хеџинга (параграфи 14 и 15)?

AG7 Као што је наведено у параграфу AG5, укупна промена вредности по основу ризика стране валуте везаног за екстерну позајмицу Зависног ентитета А у износу од 300 милиона америчких долара, била би укњижена и у биланс успеха (промптни курс америчког долара и јапанског јена) и у укупни остали резултат (промптни курс евра и јена) у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета, у одсуству рачуноводства хеџинга. Оба износа су укључена, у циљу процене ефективности хеџинга који је означен у параграфу AG4, пошто се промена у вредности инструмента хеџинга као и ставке хеџинга рачуна према односу евра, функционалне валуте Матичног ентитета, и америчког долара, функционалне валуте Зависног ентитета Ц, у складу са документацијом о хеџингу. Метод консолидације (то јест, директан метод или постепени метод) не утиче на процену ефективности хеџинга.

Износи рекласификовани у биланс успеха при отуђење иностраног пословања (параграфи 16 и 17)

AG8 Када се Зависни ентитет Ц отуђи, износи који се рекласификују у биланс успеха у консолидованим финансијским извештајима из својих резерви по основу курсних разлика јесу:

(а) у вези са екстерном позајмицом Зависног ентитета А од 300 милиона долара, то је износ који треба да се идентификује према захтеву из IAS 39, то јест, укупна промена у вредности до које долази због курсног ризика који је признат у оквиру укупног осталог резултата као ефективни део хеџинга; и

(б) у вези са инвестицијом од 300 милиона долара у Зависни ентитет Ц, то је износ који се одређује према методу консолидовања тог ентитета. Ако Матични ентитет примењује директни метод, резерве по основу курсних разлика везане за Зависни ентитет Ц биће одређене директно према девизном курсу евра у односу на долар. Ако Матични ентитет примењује постепени метод, његове резерве по основу курсних разлика везане за Зависни ентитет Ц одређиваће се према резервама по основу курсних разлика које признаје Зависни ентитет Б, које одражавају девизни курс фунте према долару, преведеним у функционалну валуту Матичног ентитета према девизном курсу евра према фунти. То што је Матични ентитет примењивао постепени метод консолидовања у претходним периодима не обавезује га да га и даље примењује, нити спречава ентитет да утврди да је износ резерви по основу курсних разлика који треба да буде рекласификован после отуђења Зависног ентитета Ц исти износ који би признао да је увек користио директни метод, зависно од рачуноводствене политике.

Хеџинг више од једне пословне операције (параграфи 11, 13 и 15)

AG9 Следећи примери показују да у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета, ризик који може да буде предмет хеџинга увек представља курсни ризик између функционалне валуте Матичног ентитета (евро) и функционалних валута Зависних ентитета Б и Ц. Без обзира на то како је хеџинг означен, максимални износи који могу бити подвргнути ефективном хеџингу и укључени у резерве по основу курсних разлика у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета после хеџинга обе пословне операције, јесу 300 милиона америчких долара за ризик курса евра у односу на долар, односно 341 милион фунти за ризик курса евра у односу на фунту. Остале промене у вредности девизног курса укључене су у консолидовани биланс успеха Матичног ентитета. Наравно, могуће је да Матични ентитет означи износ од 300 милиона долара само за промене у промптном курсу долара у односу на фунту, или 500 милиона фунти само за промене у промптном курсу фунте у односу на евро.

Матични ентитет држи инструменте хеџинга и у доларима и у фунтама

AG10 Матични ентитет може да пожели да подвргне хеџингу ризик везан за своју нето инвестицију у Зависни ентитет Б, као и ризик везан за Зависни ентитет Ц. Претпоставимо да Матични ентитет држи одговарајуће инструменте хеџинга који су изражени у америчким доларима и фунтама стерлинга, тако да може да означи као предмет хеџинга своје нето инвестиције у Зависним ентитетима Б и Ц. Матични ентитет може да у својим консолидованим финансијским извештајима изврши следећа означавања, између осталих:

(а) инструмент хеџинга од 300 милиона долара, означен као хеџинг износа од 300 милиона долара нето инвестиције у Зависни ентитет, уз изложеност ризику девизног курса евра у односу на долар између Матичног и

Зависног ентитета Ц, и инструмент хеџинга у вредности до 341 милион фунти, означен као хеџинг нето инвестиције у Зависни ентитет Б, уз ризик промптног курса евра у односу на фунту између Матичног и Зависног ентитета Б;

(б) инструмент хеџинга у вредности од 300 милиона долара означен као хеџинг износа од 300 милиона долара нето инвестиције у Зависни ентитет Ц, уз ризик промптног девизног курса фунте у односу на долар између Зависног ентитета Б и Зависног ентитета Ц, и инструмент хеџинга у вредности до 500 милиона фунти, означен као хеџинг износа од 500 милиона долара нето инвестиције у Зависни ентитет Б, уз ризик изложености промптном курсу евра у односу на фунту између Матичног ентитета и Зависног ентитета Б.

AG11 Ризик курса евра у односу на долар везан за нето инвестицију Матичног ентитета у Зависни ентитет Ц представља другачију врсту ризика од ризика курса евра/фунта везаног за нето инвестицију Матичног ентитета у Зависни ентитет Б. Међутим, у случају описаном у параграфу AG10(а), по томе како је означено инструмент хеџинга у доларима који држи, Матични ентитет је већ у потпуности подвргао хеџингу ризик курса евра/долар за своју нето инвестицију у Зависни ентитет Ц. Ако би Матични ентитет означено и инструмент хеџинга у фунтама који држи као хеџинг своје нето инвестиције у Зависни ентитет Б у износу од 500 милиона фунти, износ од 159 фунти од те нето инвестиције, који представља вредност у фунтама еквивалентну доларској нето инвестицији Матичног ентитета у Зависни ентитет Б, био би у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета два пута подвргнут хеџингу због курсног ризика фунта/евро.

AG12 У случају описаном у параграфу AG 10(б), ако Матични ентитет значи ризик који је предмет хеџинга као изложеност курсном ризику (фунта/долар) између Зависног ентитета Б и Ц, у резерве по основу курсних разлика Матичног ентитета везане за Зависни ентитет Ц биће укључен само онај део промена у вредности инструмента хеџинга (вредног 300 милиона долара) који је везан за курс фунта/долар. Остатак промене у вредности (који је еквивалентан промени вредности износа од 159 милиона фунти на основу курса фунта/евро) биће укључен у консолидовани биланс успеха Матичног ентитета, као у параграфу AG5. Пошто означавање ризика курса долар/фунта између Зависног ентитета Б и Ц не укључује ризик курса фунта/евро, Матични ентитет може такође да значи износ од највише 500 милиона фунти своје нето инвестиције у Зависни ентитет Б, уз изложеност ризику промптног курса (фунта/евро) између Матичног и Зависног ентитета Б.

Зависни ентитет Б држи инструмент хеџинга у доларима

AG13 Претпоставимо да Зависни ентитет Б држи 300 милиона долара екстерног дуга, од кога је доходак пренет на Матични ентитет међукомпанијским зајмом израженим у фунтама стерлинга. Пошто су се и потраживања и обавезе увећали за 159 милиона фунти, имовина Зависног ентитета Б остала је непромењена. Зависни ентитет Б могао би да значи у својим консолидованим финансијским извештајима екстерни дуг као хеџинг своје инвестиције у Зависни ентитет Ц за заштиту од курсног ризика фунта/долар. Матични ентитет може да задржи означавање тог инструмента хеџинга од стране Зависног ентитета Б као хеџинг своје нето инвестиције у Зависни ентитет Ц од 300 милиона долара за заштиту од курсног ризика фунта/долар (видети параграф 13), а Матични ентитет би могао да инструмент хеџинга у фунтама који држи значи као хеџинг своје целокупне нето инвестиције у Зависни ентитет Б у износу од 500 милиона фунти. Први хеџинг, који је означено Зависни ентитет Б, оцењивао би се у односу на функционалну валуту Зависног ентитета Б (фунта стерлинга), док би се други хеџинг, који је означено Матични ентитет, оцењивао у односу на функционалну валуту Матичног ентитета (евро). У овом случају, у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета је коришћењем инструмента хеџинга у доларима хеџингу подвргнута нето инвестиција Матичне компаније у Зависни ентитет Ц само за заштиту од курсног ризика фунта/долар, не и од укупног курсног ризика евра/долар. Дакле, целокупни курсни ризик евра/фунта везан за нето инвестицију Матичног ентитета у Зависни ентитет Б у износу од 500 милиона фунти може бити предмет хеџинга у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета.

AG14 Међутим, треба узети у обзир и зајам од 159 милиона фунти који Матични ентитет треба да отплати Зависном ентитету Б. Ако се зајам који Матични ентитет треба да отплати не сматра делом нето инвестиције у Зависни ентитет Б пошто не испуњава услове из IAS 21, параграф 15, курсна разлика фунта/евро која настаје приликом превођења укључује се у консолидовани биланс успеха Матичног ентитета. Ако се зајам од 159 милиона фунти који Матични ентитет треба да отплати сматра делом нето инвестиције Матичног ентитета, та нето инвестиција износиће само 341 милиона фунти, а износ који би Матични ентитет могао да значи као ставку хеџинга за курсни ризик фунта/евро биће у складу са тим умањен са 500 милиона фунти на 341 милион фунти.

AG15 Ако би Матични ентитет сторнирао однос хеџинга који је означено Зависни ентитет Б, Матични ентитет би могао да екстерну позајмицу од 300 милиона долара коју држи Зависни ентитет Б значи као хеџинг своје нето инвестиције у Зависни ентитет Ц од 300 милиона долара за заштиту од курсног ризика евра/долар, и да значи инструменте хеџинга у фунтама које сам држи као хеџинг којем се подвргава само износ од највише 341 милиона фунти од нето инвестиције у Зависни ентитет Б. У овом случају, ефективност оба хеџинга рачунала би се у односу на функционалну валуту Матичног ентитета (евро). Стога, и промена - по основи курса фунта/евро - у вредности екстерне позајмице коју држи Зависни ентитет Б, и промена - по основи курсне разлике фунта/евро - у вредности зајма који Матични ентитет треба да отплати Зависном ентитету Б (што је укупно еквивалентно

курсној разлици долар/евро) биле би укључене у резерве по основу курсних разлика у консолидованим финансијским извештајима Матичног ентитета. Пошто је Матични ентитет већ у потпуности подвргао хеџингу своју нето инвестицију у Зависни ентитет Ц за заштиту од курсног ризика евро/долар, може да подвргне хеџингу само износ од највише 341 милион фунти за заштиту своје нето инвестиције у Зависни ентитет Б од курсног ризика евро/фунта.

Ово је случај са консолидованим финансијским извештајима, финансијским извештајима у којима се инвестиције рачуноводствено обухватају применом метода удела, финансијским извештајима у којима се врши пропорционална консолидација учешћа страна у заједничком подухвату (ово је подложно промени, према предлогу из ED 9 *Аранжмани заједничких подухвата*, који је објавио Одбор за Међународне рачуноводствене стандарде у септембру 2007) и финансијским извештајима који обухватају филијале.

Директни метод је метод консолидовања при коме се финансијски извештаји иностраног пословања преводе директно у функционалну валуту крајњег матичног ентитета. Постепени метод је метод консолидовања при коме се финансијски извештаји иностраног пословања преводе најпре у функционалну валуту посредног (посредних) матичног ентитета (матичних ентитета), а затим у функционалну валуту крајњег матичног ентитета (или у валуту за презентацију, ако су оне различите).